

בס"ד

מקור קדושת עם ישראל לפרשת ראה

קרָבָן ליהוה, לפני משכן יהוה--דם יחשב לאיש ההוא, דם שפך, ונכרת האיש ההוא, מקרב עמו. ה למען אשר יביאו בני ישראל, את זבחיכם אשר הם זבחים על-פני השדה, והביאים ליהוה אל-פתח אהל מועד, אל-הכהן; וזבחו זבחי שלמים, ליהוה--אותם. ו זרק הכהן את-הדם על-מזבח יהוה, פתח אהל מועד; והקטיר החלב, לריח ניחוח ליהוה. ז ולא-יזבחו עוד, את-זבחיכם, לשעירם, אשר הם זנים אחריהם: חקת עולם תקיח-זאת להם, לדרתם. ח ואלהם תאמר--איש איש מבית ישראל, ומן-הגר אשר-יגור בתוכם: אשר-יעלה עלה, או-זבח. ט ואל-פתח אהל מועד, לא יביאנו, לעשות אתו, ליהוה--ונכרת האיש ההוא, מעמיו.

4. רמב"ן על דברים פרק יב פסוק ח "איש כל הישר בעיניו"
אבל פירוש הכתוב, כי ישראל נצטוו במדבר לזבוח כל בקרם וצאנם שלמים לפני המשכן (ויקרא יז ג-ו), אבל באיזה מקום שיהיה המשכן יעשה אותם, ואם לא ירצה לאכול שור ושה לא יתחייב להביא קרבן כלל וגם כן אינו חייב להביא בכורות ולא מעשר בהמה ומעשר שני והנה לא יביא בחיוב למשכן כלל, ואפילו ברגלים לא נתחייב לבא שם וכן אחרי זריקת הדם והקטר החלב בשלמים יאכל אותם במדבר בכל מקום שירצה, כי לא נתן בהם הכתוב מחיצה אבל אוכלים אותם במחנה וחוף למחנה והנה אין להם בכל ענין הקרבנות חובה, רק איש כל הישר בעיניו יעשה, על כן צוה בכאן כי אחרי המנוחה והנחלה לא יעשו כן, אבל יבואו בחובה למקום ידוע ומיוחד נבחר מהשם ויביאו שם הזבחים והמעשרות והבכורות ויאכלום שם במחיצה לפני השם.

5. דברים פרק ט"ו
"וכי יהיה בו מום - פסח או עור כל מום רע - לא תזבחנו לה' א-לוהיך: בשעריך תאכלנו, הטמא והטהור יחדו, כצבי וכאיל: רק את דמו לא תאכל, על הארץ תשפכו כמים."

6. ויקרא פרק ד'
"אם הכהן המשיח יחטא לאשמת העם, והקריב על חטאתו אשר חטא פר בן בקר תמים לה' לחטאת... וטבל הכהן את אצבעו בדם, והזהה מן הדם שבע פעמים לפני ה' את פני פרכת הקדש: ונתן הכהן מן הדם על קרנות מזבח קטורת הסמים לפני ה' אשר באהל מועד, ואת כל דם הפר ישפך אל יסוד מזבח העלה אשר פתח אהל מועד... ואם כל עדת ישראל ישגו, ונעלם דבר מעיני הקהל... והקריבו הקהל פר בן בקר לחטאת, והביאו אותו לפני אהל מועד... והביא הכהן המשיח מדם הפר אל אהל מועד: וטבל הכהן אצבעו מן הדם והזהה שבע פעמים לפני ה' את פני הפרכת: ומן הדם יתן על קרנת המזבח אשר לפני ה' אשר באהל מועד, ואת כל הדם ישפך אל יסוד מזבח העלה אשר פתח אהל מועד... וכפר עליהם הכהן ונסלח להם."

"אשר נשיא יחטא... והביא את קרבנו, שעיר עזים זכר תמים... ולקח הכהן מדם החטאת באצבעו ונתן על קרנת מזבח העלה, ואת דמו ישפך אל יסוד מזבח העלה... וכפר עליו הכהן מחטאתו ונסלח לו: ואם נפש אחת תחטא בשגגה מעם הארץ... והביא קרבנו, ושעיר עזים תמימה נקבה על חטאתו אשר חטא... ולקח הכהן מדמה באצבעו ונתן על קרנת מזבח העלה ואת כל דמה ישפך אל יסוד המזבח... וכפר עליו הכהן ונסלח לו: ואם כבש יביא קרבנו לחטאת... ולקח הכהן

1. דברים פרק י"ב
ה פי אם-אל-המקום אשר-יבחר יהוה אלהיכם, מכל-שבטיכם, לשום את-שמו, שם--לשכנו תדרשו, ובאת שמה. ו והבאתם שמה, עלתיכם וזבחיכם, ואת מעשרתיכם, ואת תרומות ידכם; ונדריכם, ונדבתיכם, ובכרת בקרכם, וצאנכם. ז ואכלתם-שם, לפני יהוה אלהיכם, ושמחתם בכל משלח ידכם, אתם ובתיכם--אשר ברכך, יהוה אלהיך. ח לא תעשו--ככל אשר אנו עושים פה, היום: איש, כל-הישר בעיניו. ט כי לא-באתם, עד-עתה--אל-המנוחה, ואל-הנחלה, אשר-יהוה אלהיך, נתן לך. י ועברתם, את-הירדן, וישבתם בארץ, אשר-יהוה אלהיכם מנחיל אתכם; והניח לכם מכל-איביכם משביב, וישבתם-בטח. יא והיה המקום, אשר-יבחר יהוה אלהיכם בו לשפן שמו שם--שמה תביאו, את כל-אשר אנכי מצוה אתכם: עולתיכם וזבחיכם, מעשרתיכם ותרמת ידכם, וכל מבחר נדריכם, אשר תדרו ליהוה. יב ושמחתם, לפני יהוה אלהיכם--אתם ובניכם ובנותיכם, ועבדיכם ואמהותיכם; והלוי אשר בשעריכם, כי אין לו חלק ונחלה אתכם.

יג השמר לך, פן-תעלה עלתיך, בכל-מקום, אשר תראה. יד פי אם-במקום אשר-יבחר יהוה, באחד שבטיך--שם, תעלה עלתיך; ושם תעשה, כל אשר אנכי מצוה. טו רק בכל-אות נפשך תזבח ואכלת בשר, כברכת יהוה אלהיך אשר נתן-לך--בכל-שעריך; הטמא והטהור יאכלנו, כצבי וכאיל. טז רק הדם, לא תאכלו: על-הארץ תשפכו, כמים. יז לא-תוכל לאכל בשעריך, מעשר דגנך ותירשך ויצהרך, ובכרת בקרך, וצאנך; וכל-נריד אשר תדר, ונדבתיך ותרומת ידך. יח פי אם-לפני יהוה אלהיך תאכלנו, במקום אשר יבחר יהוה אלהיך בו--אתה ובניך ובתיך ועבדיך ואמתך, והלוי אשר בשעריך; ושמחת, לפני יהוה אלהיך, בכל משלח ידך. יט השמר לך, פן-תעזב את-הלוי, כל-ימך, על-אדמתך. {ס}

כ פי-ירחיב יהוה אלהיך את-גבולך, באשר דבר-לך, ואמרת אכלה בשר, כי-תאונה נפשך לאכל בשר--בכל-אות נפשך, ותאכל בשר. כא פי-ירחק ממך המקום, אשר יבחר יהוה אלהיך לשום שמו שם, וזבחת מבקרך ומצאנך אשר נתן יהוה לך, כאשר צויתך--ואכלת, בשעריך, בכל, אות נפשך. כב אן, כאשר יאכל את-הצבי ואת-האיל--בן, תאכלנו: הטמא והטהור יחדו, יאכלנו. כג רק חזק, לבלתי אכל הדם, כי הדם, הוא הנפש; ולא-תאכל הנפש, עם-הבשר. כד לא, תאכלנו: על-הארץ תשפכו, כמים. כה לא, תאכלנו--למען ייטב לך ויגביתך אחריך, כי-תעשה הישר בעיני יהוה. כו רק קדשך אשר-יהיו לך, ונדריך, תשא ובאת, אל-המקום אשר-יבחר יהוה. כז ועשית עלתיך הבשר והדם, על-מזבח יהוה אלהיך; ודם-זבחיך, ישפך על-מזבח יהוה אלהיך, והבשר, תאכל. כח שמר ושמעת, את כל-הדברים האלה, אשר אנכי, מצוה: למען ייטב לך העלם את-היהוה אלהיך. {ס}

3. ויקרא פרק י"ז
א ונדבר יהוה, אל-משה לאמר. ב דבר אל-אהרן ואל-בניו, ואל כל-בני ישראל, ואמרת, אליהם: זה הדבר, אשר-צוה יהוה לאמר. ג איש איש, מבית ישראל, אשר ישחט שור או-קשב או-עז, במחנה; או אשר ישחט, מחוץ למחנה. ד ואל-פתח אהל מועד, לא הביאו, להקריב

14. ויקרא כ"א, ה-ח

"לא יקרחו קרחה בראשם ופאת זקנם לא יגלחו ובבשרם לא ישרטו שרטת: **קדשים יהיו לא-לוהיהם ולא יחללו שם א-לוהיהם, כי את אשי ה', לחם א-לוהיהם, הם מקריבם והיו קדש... וקדשתו כי את לחם א-לוהיך הוא מקריב, קדש יהיה לך כי קדוש אני ה' מקדשכם**".

15. ויקרא כ"ה, ב-ח

"דבר אל אהרן ואל בניו, וינזרו מקדשי בני ישראל ולא יחללו את שם קדשי אשר הם מקדשים לי, אני ה': אמר אלהם - **לדויתכם כל איש אשר יקרב מכל זרעכם אל הקדשים אשר יקדישו בני ישראל לה' וטמאתו עליו, ונכרתה הנפש ההוא מפני אני ה'... נבלה וטרפה לא יאכל לטמאה בה, אני ה'**"

16. דברים י"ד, א-ב

"בנים אתם לה' א-לוהיכם, לא תתגדדו ולא תשימו קרחה בין עיניכם למת: **כי עם קדוש אתה לה' א-לוהיך ובך בחר ה' להיות לו לעם סגלה מכל העמים אשר על פני האדמה**".

17. דברים י"ד, כא

"**לא תאכלו כל נבלה**, לגר אשר בשעריך תתננה ואכלה או מכר לנכרי, **כי עם קדוש אתה לה' א-לוהיך...**"

18. רמב"ן דברים י"ד, א

"כי לא בעבור מעלת הכהנים בלבד, שהזכיר שם [בפרשת אמור] שהם קדושים לא-לוהיהם, צוה בהם זה, אבל כל העדה כלם קדושים **וכלכם בנים לה' א-לוהיכם כמו הכהנים**, אם כן - השמרו גם אתם במצוה הזאת כמותם".

19. דברים ז', ו

(ו) **כי עם קדוש אתה ליהוה אלהיך בך בחר יהוה אלהיך להיות לו לעם סגלה מכל העמים אשר על פני האדמה**:

20. דברים כ"ח, ט

(ט) **קיימת יהוה לו לעם קדוש כאשר נשבע לך כי תשמר את מצוות יהוה אלהיך והלכת בדרכיו**:

21. דברים כ"ו, יט

(יט) **ולתתן עליון על כל הגוים אשר עשה לתהלה ולשם ולתפארת ולהיתן עם קדש ליהוה אלהיך כאשר דבר**:

22. דברים ז', ג-ו

"ולא תתחתן בם, בתך לא תתן לבנו ובתו לא תקח לבנד... **כי עם קדוש אתה לה' א-לוהיך**, בך בחר ה' א-לוהיך להיות לו לעם סגלה מכל העמים אשר על פני האדמה".

23. ויקרא כ"א, ז

"אשה זנה וחללה לא יקחו ואשה גרושה מאישה לא יקחו **כי קדש הוא לא-לוהיו**".

מדם החטאת באצבעו ונתן על קרנת מזבח העלה ואת כל דמה ישפך אל יסוד המזבח... **וכפר עליו הכהן על חטאתו אשר חטא ונסלח לו**".

7. ויקרא פרק ט"ז

"ולקח מדם הפר והזה באצבעו על פני הכפרת קדמה, ולפני הכפרת יזה שבע פעמים מן הדם באצבעו: ושחט את שער החטאת אשר לעם והביא את דמו אל מבית לפרכת, ועשה את דמו כאשר עשה לדם הפר והזה אתו על הכפרת ולפני הכפרת: **וכפר על הקדש מטמאת בני ישראל ומפשעיהם לכל חטאתם, וכן יעשה לאהל מועד השכן אתם בתוך טמאתם**".

8. רש"י בראשית ל"ב

"ונראה בעיני, שכל כפרה שאצל עון וחטא ואצל פנים - כולן לשון קנוח והעברה הן".

9. ויקרא ט"ז, יח-יט

"ויצא אל המזבח אשר לפני ה' **וכפר עליו**, ולקח מדם הפר ומדם השעיר ונתן על קרנות המזבח סביב: והזה עליו מן הדם באצבעו שבע פעמים, וטהרו וקדשו מטמאת בני ישראל".

10. ויקרא ט"ז, לג-לד

"**וכפר את מקדש הקדש ואת אהל מועד ואת המזבח יכפר ועל הפהנים ועל כל עם הקהל יכפר**: והיתה זאת לכם לחקת עולם **לכפר על בני ישראל מכל חטאתם אחת בשנה...**"

11. דברים כ"א ז'-ח'

"וענו ואמרו - ידינו לא שפכו את הדם הזה ועינינו לא ראו: **כפר לעמך ישראל אשר פדית ה', ואל תתן דם נקי בקרב עמך ישראל**, ונפך להם הדם".

12. ויקרא י"ז, י-יב

"ואיש איש מבית ישראל ומן הגר הגר בתוכם אשר יאכל כל דם - ונתתי פני בנפש האכלת את הדם והכרתי אתה מקרב עמה: **כי נפש הבשר בדם הוא, ואני נתתי לכם על המזבח לכפר על נפשתיכם, כי הדם הוא בנפש יכפר**: על כן אמרתי לבני ישראל - כל נפש מכם לא תאכל דם, והגר הגר בתוכם לא יאכל דם: ואיש איש מבני ישראל ומן הגר הגר בתוכם אשר יצוד ציד חיה או עוף אשר יאכל - **ושפך את דמו וכסהו בעפר**: כי נפש כל בשר - דמו בנפשו הוא, ואמר לבני ישראל דם כל בשר לא תאכלו, כי נפש כל בשר דמו הוא כל אכליו יכרת".

13. דברים י"ב, כ"ג-כ"ד

"רק חזק לבלתי אכל הדם, **כי הדם הוא הנפש** ולא תאכל הנפש עם הבשר: לא תאכלנו, על הארץ תשפכנו כמים".